

ת"פ 48913/02 - יורי שהגאי נגד מדינת ישראל - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע

בית משפט השלום באילת

ת"פ 48913-02-20 מדינת ישראל ואח' נ' שהגאי
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט שי ברגר
מבקש יורי שהגאי
נגד מדינת ישראל - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע
משיבה

החלטה

1. לפניה בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: "חסד" פ").

הרקע וטעוני הצדדים

כתב האישום המתווך, אשר הוגש נגד המבוקש ביום 7.10.20, מיחס לו עבירות של **איסור שהייה**, לפי תקנה 3 לתקנות שמורות הטבע (סדרים וה坦גנות), תשל"ט-1979 (להלן: "התקנות"), **איסור הליכה**, לפי תקנה 10 לתקנות **איסור גלישה**, לפי תקנה 10א' לתקנות.

על פי עובדות כתב האישום, ביום שבת 23.2.19 בין השעות 08:45-20:15 או בסמוך לשעות החשיכה, בתחום שמורות האטבע מסיב אילת, נצפה הנאשם, במצוותה חדא עם אחרים אותם הדריך והוביל, כשהוא גולש מראש מעלה ברך לאזרור מפל בTEM הצפוני, וכן גלש בשיטה מפלים עד לפארק תמנע, תוך שימוש בחבלים ובנקודות עיגון. הנאשם, אשר הדריך את הטיל, גבה עבור הדריכתו כ-200 נ"ל מה משתפים, והטיל תוכנן מראש בראשתו החברתיות ובקבוצות חברים. במעשהיו המתווכים, שהוא הנאשם בתחום השמורה מחוץ לשעות המותרות, הילך בתחום השמורה מחוץ לדריכים ולשבילים המיועדים להולכי רגל, גלש מזוק בתחום השמורה ולא ציית להוראות הרשות. לנאשם לא היה היתר למשען.

הmbksh, באמצעות בא כוחו, הגיע בקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ, במסגרת ביקש להורות למשיבה להעיר לידי המבוקש תיקי חקירה דומים, בהם נ鞠רו 3 עבירות ומעלה והמשיבה החליטה להסתפק בכנס מנהלי ולא בכתב אישום.

לטענת ב"כ המבוקש, הפעלת שיקול הדעת של המשיבה ביחס להגשת כתבי האישום הינה שרירותית ולא

עמוד 1

אחדה, ولكن על בית המשפט להורות למסינה להציג את כל המקרים בהם החלטה המשיבה שלא להעמיד לדין, למרות שבאותם מקרים יוחסו להם שלוש עבירות ומעלה, וזאת בכך שהמבחן יוכל לבסס טענתו לאכיפה ברנית.

6. לטענת המשיבה, כתוב האישום מתאר נסיבות שיש בהן חומרה מיוחדת. עוד נטען, כי כתוב האישום המקורי כלל עבירה שאין קנס בצדיה, ואת הצדקה להגשת כתוב אישום יש לבחון במועד הגשתו ולא במועד תיקונו. בנוסף, לטענת המשיבה, גם לאחר תיקון כתוב האישום כולל שלוש עבירות וחשד לתכנון מוקדם, וכן עומד בתנאי נוהל האכיפה של המשיבה, ואין בסיס לשווואת מקרה זה לתקנים אחרים, בהם, לטענתה, הופעל שיקול דעת סביר מבלתי שנפל פגם בהתנהלות המשיבה.

דין והכרעה

7. בבע"צ 4922 אפרים נווה נ' מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז (פלילי) מיום 19.9.2012, נקבע כי הרף קיבלת מידע הוא נמור מזה הנדרש לשם ביסוס טענת אכיפה ברנית:

"טיבו של הנintel הראשוני המוטל על הנאשם יבחן בכל מקרה לפי נסיבותיו, אך מובהר כי הרף לצורך קבלת מידע ומסמכים נמור מהרף שנדרש לצורך סתיירת חזקת התקינות ולהוכחת האכיפה הברונית"

8. לצד זאת, יש להדגש כי באותו עניין נקבע שעיל המבחן לעמוד בנintel הראשוני, וכי אין להורות על מסירת מידע ללא שהמבחן עמד בנintel זה:

"הintel הראשוני לצורך קבלת מידע ומסמכים לשם העלתה טענה לאכיפה ברנית מוטל על הנאשם. אין להפוך את היוצרות, באופן שהליך הגליוי והעינוי ישמשו בסיס להנחת התשתית ראייתית הראשונית בבחינת 'נעשה ונשמע' - נקבע את המידע והמסמכים מתוך תקווה כי מהם תצמץ התשתית הנדרשת להגנה מן הצד... מכאן, אין להורות לתביעה למסור מידע מכוח סעיף 108 לחסד"פ ללא ראיות ראשוניות, ושימוש בסעיף זה "עשה רק לאחר שה הנאשם פסע אל גדרה של הטענה לאכיפה ברנית לפי סעיף 149(10) לחסד"פ"

9. לאור האמור לעיל, הרי שהintel להנחת תשתית ראייתית ראשונית לביסוס הדרישה לגליוי מידע ומסמכים בנוגע למידניות האכיפה מוטל על כתפי המבחן, ואין די בטענה כללית בדבר אכיפה ברנית כדי להצדיק מתן הוראה לתביעה למסור מידע מכוח סעיף 108 לחסד"פ.

10. בעניינו, מצאתי כי ב"כ המבחן לא הרים את intel המוטל על כתפי כדי להניח תשתית ראייתית מספקת לביסוס דרישתו. ביסוס הטענה על מקרים אחרים בהם לא הוגש כתבי אישום אינם מספיק, שכן מקרים אלו אינם תואמים את נסיבות המקרה דין. הדבר אינו מעיד ככלעצמו על חשד ראשון למידניות מסוימת מצד

המשיבה, ואין בכך כדי לבסס אף חשד לכואורה לאכיפה בerrerית. כל מקרה ומקרה מתאפיין בנסיבותיו, ואין בטיעון ב"כ המבקש משום הרמת הנטול הראשוני הנדרש.

11. נוסף על כך, מטעם המשיבה הוגשו שתי דוגמאות לכתבי אישום דומים לכתב האישום המקורי שהוגש בתיק, וכן חמישה דוגמאות נוספות למקרים בהם יוחסו לנאים שלוש עבירות קנס, והוא חלט על הגשת כתב אישום. כתבי האישום אלה מוכיחים את טענת המשיבה כי המבקש במקרה זה לא הופלה לרעה, ומדובר על הפעלת שיקול דעת סביר.

12. בנסיבות אלו, הרini לקבוע כי המבקש לא עמד בדרישת הנטול הראשוני לביסוס הדרישה לגילוי מידע ומסמכים מכוח סעיף 108 לחסד⁵.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, לאחר שעניינו בבקשת ובתגובה שהובאו בפניי, עברתי על הנสภาพים המצורפים ובחןתי את טענות הצדדים, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

המציאות תשלח עותק החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, י"ט סיון תשפ"א, 30 Mai 2021, בהעדר הצדדים.